

عنوان مقاله:

بررسی نقش حمل و نقل همگانی و شیوههای غیرموتوری بر میزان پایداری حمل و نقل شهری

محل انتشار:

سیزدهمین کنگره بین المللی مهندسی عمران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

مهران اسدی - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی حمل و نقل دانشگاه علم و صنعت ایران

رضا گلشن خواص - استادیار، دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه علم و صنعت ایران

شهریار افندی زاده - استاد، دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه علم و صنعت ایران

خلاصه مقاله:

از دهه ۱۹۹۰ به بعد تا کنون، در پاسخ به شرایط ناپایدار شهرها و حرکت به سوی شهرهای انسانمحور، نظریه توسعه پایدار مورد توجه برنامه ریزان شهری قرار گرفت. امروزه نیز ضرورت ایجاد پایداری در حوزه حمل و نقل شهری، بیش از پیش آشکار شده است. یکی از شاخص های مهم پایداری حمل و نقل، سهم حمل و نقل همگانی و شیوههای غیرموتوری (دوچرخه و پیاده) از سفرهای درونشهری است. هدف این پژوهش، بررسی نقش شیوههای حمل و نقل همگانی، دوچرخه و پیاده بر روی رتبه پایداری حمل و نقل شهرها است. از این رو سهم حمل و نقل همگانی و شیوههای غیرموتوری شهرهای مهم دنیا گردآوری شدند. سپس با استفاده از تحلیل همبستگی، ارتباط این شیوههای سفر با پایداری حمل و نقل شهرها بررسی شد. نتایج حاکی از آن است که افزایش سهم حمل و نقل همگانی و شیوههای غیرموتوری، موجب افزایش پایداری حمل و نقل شهرها خواهد شد اما حمل و نقل همگانی به دلیل اثر منفی بر روی جنبه اقتصادی پایداری حمل و نقل، اثر کمتری در این افزایش نسبت به شیوههای غیرموتوری دارد.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار، حمل و نقل پایدار، حمل و نقل همگانی، تحلیل همبستگی، گزارش آرکادیس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1853126>

